

Als ik het kon
overdoen.

Zou ik het doen.

Als ik het kon
overdoen.

Zou ik het doen.

Alex Does

Schrijver: alex does
Coverontwerp: alex does
ISBN: 9789402155266
© <alex does>

1 Voorwoord

Een mooi woord geschreven door de man die mij in een korte tijd alles bij bracht.

Ja Alex, jij was een van de eerste jongens die via het leerlingstelsel bij ons kwam stagelopen. Jij kwam aanfietsen met je walkman op en je keek wat rond en het hoge woord kwam eruit, ik kom werken hier. Ok je kwam kennis maken en met een bakkie koffie erbij zou alles wel goed komen.

De maandag erna kwam je op tijd. De eerste gedachten zijn goud waard, maar in ons geval, wat zal je nou aan Loek en Piet hebben, maar je had dat al snel door, het zou leerzaam worden.

Ik moet wel zeggen, dat we in de loop van de jaren veel jongens en ook een meisje hebben gehad als stagelopers, de bij naam Bertus was al snel gegeven , het meisje had de naam Janny , maar die naam deed mij teveel denken aan mij ex dus dat werd al snel Sjaan en zo is het altijd gebleven.

Wij gaven iedereen de kans om alles te doen , alles mog en niks moest.

Het rijden leren waren Ik en Piet voorstander van, want jong geleerd is , jawel dat dus.

Wisselen met wissellaadbakken , ja wat je krom reedt, dat kon je zelf weer maken, ach bij alles wat we deden, deden we samen, zo doe je meer voor elkaar.

Want wij vergaten niet dat wij ook vader waren van en wij behandelen jullie als ons eigen kinderen, dus met respect.

Wij hielpen jou ook met je leerboeken, altijd had je een voldoende, de consulenten van het leerlingstelsel had niks door .

We hebben jou naar eer en geweten opgeleid en ben blij dat het goed gekomen is met je .

Loek Achterberg.

Hoofdstuk 1.

Hoe begon het voor mij eigenlijk.

Ik was al vroeg in mijn leven besmet met een virus , niet gevaarlijk en zeker niet besmettelijk, want dit virus krijg je gewoon bij de geboorte. Het was het chauffeursvirus.

Ik was vier jaar en moest al mee met de vrachtwagen , ik kon er niet zelf in klimmen , dan maar een handje laten helpen.

De jaren daarna ben ik nog vaak mee gegaan, maar ik ging ook alles sparen van alles wat over trucks en ging, folders , krantenknipsels, mappen vol en 1 krantenknipsel zou mij, bijblijven, dat was een knipsel , van Terberg volumecombi van de firma Mur uit Loenen ad vecht. Toen dacht ik niet dat ik die nog eens zou gaan zien. De jaren vlogen echt voorbij, lagere school, ach ja laat maar, leuke tijd maar ik kon er niks mee, dan komt de keuze, welke school gaat je, mensen bepaalden dat ik maar moest gaan leren, dus naar de mavo , twee jaar , toen was ik er al klaar mee, dan naar de LTS daar maakte ik de keuze dat ik de opleiding tot automonteur ging doen, want ik uiteindelijk nog te jong om mijn doel te bereiken. Mijn doel was chauffeur worden en dat monteursdiploma was makkelijk. Op mijn 16^e jaar kwam ik van de LTS af en begon ik aan mijn opleiding als chauffeur.

Ik start bij het leerlingstelsel van de chauffeursopleiding.

Vier dagen werken en 1 dag uitslapen op school, ja ideaal voor mij.

De dag dat de brief kwam dat ik toegelaten werd , zou mijn leven veranderen. Ik wordt chauffeur.

Mijn eerste bedrijf was Mur transport in Vreeland, op een maandagmorgen fiets ik van Bussum naar Vreeland en als ik het terrein op rijdt, zie ik daar een Terberg staan, ja eerst van de krant maar nu in het echt. Toen ik verder reedt, stonden daar de chauffeurs een man of zes. Ik fiets er langs heen en ik voel die ogen in mijn rug. Ik had al kennis gemaakt met Loek en Piet, dus dat was al vertrouwd en Loek zijn eerste woorden waren kan je rijden. Ik was 16 jaar en bijna 17 .

Kan ik rijden eh nee. Dan gaat je het maar leer leren jochie zei Loek, mijn eerste dag en ik moest rijden, terwijl er buiten de heren chauffeurs nog stonden, ok zei ik, eenmaal buiten stond daar een Dafje, zo 1 met een ronde cabine met de versnellingspook ergens verstopt achter de stoel. De heren chauffeurs ,zagen mij rotzooien om die Daf aan de praat te krijgen, vooral niks zeggen, maar ik kreeg hem aan de praat.

In de maanden daarna , leerde ik wisselen met

Wissellaadbakken, niet wetende, dat die gedegen opleiding, Mij nog van pas zou komen. Nadat ik die oude Daf nog in het oude kantoor had geparkeerd was mijn naam wel gevestigd daar bij Mur, want ik kom altijd via de voordeur naar binnen namelijk. Dit voorval, heeft mij tot de dag van vandaag nog achtervolgt, de zes maanden vlogen voorbij en ik werd ouder, de stageperiode bestond uit werken bij vier bedrijven , ondertussen was ik oud genoeg om mijn rijbewijzen te halen.

Dat deed ik binnen een jaar, ik was op mijn 18^e jaar vrachtwagenchauffeur. Waar ging ik werken of werkte ik al, bij de verhuizer, waar ik stage had gelopen. Toen bestond de militaire dienst nog, ik werd opgeroepen en kwam.

Als chauffeur bij de luchtmacht terecht, mooie tijd.

Na mijn dienst tijd , kwam ik terecht bij een bedrijf ik Zwanenburg , ik werd chauffeur op een semi dieplader.

Op mijn 24^{ste} jaar, kreeg ik een ongeluk, brak mijn rug en na een lange tijd , werd er gezegd , je bent geen chauffeur meer, je mag niet meer rijden, ik dacht van wel en ik nam de keuze ik ging buitenland rijden en wel bij de firma waar ik ooit begon. Ja bij Mur in Vreeland, toen ik daar na jaren binnen kwam, waren de eerste woorden, dat zou eens tijd worden, ja ik werd aangenomen en ging op een truck bij Mur niet wetende wat ik allemaal zou geen beleven en zou gaan meemaken.

Hoofstuk 2.

Dus na 8 jaar van de eerste dag dat ik bij Mur binnen liep, kwam ik op maandagmorgen weer het terrein op, maar niet op de fiets maar met een auto , die klein was, dus afgeladen, melde ik me eigen op de planning, daar zat een oude bekende van mij, het was een oud chauffeur, die samen met zijn maat op Italië, kan wel zeggen, dat ik als stageloper , voor deze twee heren en heleboel heb gedaan, want als hun terug kwamen had het dorp geen verlichting meer nodig, zoveel lampjes als hun twee hadden op hun trucks, maar goed, ik droomde even en vervolgens krijg ik de sleutels van een Volvo , jawel een Volvo, deze had ik nog nieuw binnen zien komen, voordat deze toen de weg opgingen, werden ze van links naar rechts verplaatst op het terrein, zodat ze al goed waren in gereden, de klok wees 5over7 , dus de Volvo werd gestart, roken jawel, het was echt koud. Maar mijn eerste rit ging richting Kampen, wennen maar het ging makkelijk, in Kampen aan gekomen, was het lossen via de zijkant, ach tautliners, mooie grote schuifzijlen, dus zo leeg. In de avond kwam ik in Roermond terecht, spelen bij de Rockwool. Maar eerst maar eens slaapplaats zoeken, de collega's, zeiden, de Kwekkert in Roermond. Wat een feest daar, 20 gulden voor een dagmenu en als er tien bestellingen waren, dan kwamen er drie grote pannen op tafel en klaar, dus 200 gulden voor drie grote pannen. Overigens verkochten ze later daar echte kogelbiefstuk met echte kogels, ja dat was wat. Maar na gezellige avonden , moest er ook gewerkt worden, ja wisselen bij de Rockwool, toen een bedrijf zonder enige logica, je containers stonden nooit klaar en ook in Roermand was een kantoor van Mur transport. Met 1 persoon wat geprogrammeerd, was om de telefoon niet op te nemen en zeker niet te vriendelijk te doen, daar stond een koffieautomaat en als meneer Mur zei, gaan we koffie drinken, zei ik altijd standaard, heb jij een kwartje voor de koffie.

Maar de vernieuwing ging door, de Daf 95 deed zijn intrede, ondertussen werden die netjes in een lijn geparkeerd, want er was toch de ruimte voor, want vroeger toen ik stage liep, moesten er een truck of 90 geparkeerd worden, ze werden geparkeerd in volgorde van vertrek. Altijd een hele puzzel, maar eigenlijk wat toen en hedendaags is, de buurt begon te klagen over geluid en stankoverlast, er werd gevraagd, of wij de trucks thuis konden parkeren, maar ik had het over de Daf 95, Meneer Mur kon er van genieten, vanuit zijn kantoor, kon ie ze mooi zien staan, dus gevolg toen de eerste was uitgegeven, had deze al 100.000 kilometer gereden voordat de laatste uitgegeven werd.

Ik stond op een gegeven moment, bij de Rockwool in Munster Duitsland, dat de vraag kwam, of ik een Daf 75 wou, ja was mijn antwoord, altijd beter een hele zolder op het dak, dan die halve van de Volvo eurotrotter, en zo geschiede.

Ik kreeg een spijkstaal Dafje, maar met deze truck kwam ik overal, van Rotterdam naar Ludwigshafen door naar Monzingen en uiteindelijk lossen in zuid Frankrijk, mooi leven. Alleen ik vroeg me af, die naam Mur was dat een aantrekking, voor de Bag en RVD. Want ik werd heel vaak aangehouden. De oude garde bevestigde dat, maar ja, weer in Roermond, was daar de kwekkert gesloten vanwege de heerlijke kogelbiefstuk, kwamen wij toen in Horn terecht, gezellig, maar in Roermond, opende de Truckstop, goh keus zat en ik dacht alleen maar, Limburgers vreemde lui zijn dat, maar achteraf een hele mooie tijd met ze gehad.

Hoofdstuk 3.

Vreemde lui die Limburgers dacht ik toen, ze kalden een andere taal als mig en ik verstaat er helemaal niks van, want een tas noemen ze een tuut terwijl wij in het westen met een tuut een agent bedoelen. Maar ik leerde snel en kon ze verstaan, omdat ik vaak te vinden was bij de Rockwool en in de avond, bij de truckstop, voor een hapje en vooral een drankje, zodoende liep het vaak uit de hand daar en altijd werd het weer te laat of eigenlijk te vroeg in de ochtend, maar de saamhorigheid bij Mur was groot, op een moment krijg je vrienden, met wie je contact houdt en elkaar opzoekt en met wie je samen eet en drinkt. Het gebeurde dikwijls dat wij om half twee naar buiten rolde de cabine in om er twee uur later weer uit te rollen om bakken te gaan wisselen bij de Rockwool, kan wel zeggen, hoeveel tankstations er zijn vanaf Roermond naar Amsterdam, een heleboel. Maar de ongein bestond ook, mosterd op de handgrepen van de deur, heerlijk vastpakken was dat. De aanhanger afkoppelen , zodat de chauffeur weg reedt met een motorwagen zonder aanhanger en er daar pas later achter kwam. De saamhorigheid bij Mur was groot, wedstrijdjes op de Europoort, ook wel de bakkenrace genoemd, elkaar helpen, maar ook matennaaiers waren, jongens die geen zin hadden op dondermiddag naar zuid Duitsland te gaan. Ja hoor ik ging wel, ik ging fietsen lossen in Duitsland op vrijdag, na een nachtje doortrappen dat dan weer wel, daar in Duitsland los ik op een boerenerf, de fietsen toen ik leeg was, zat ik vast, werd eruit getrokken door een grote tractor , logisch gevolg, op vrijdagmiddag dat je op zaterdag vodden mag gaan terug laden, bij een kerk op het plein, de hele zaterdag staan, hoe mensen vodden komen brengen en uiteindelijk op zaterdagmiddag , het gaspedaal onderin om Duitsland uit te komen. Wij deden dat gewoon, want wij waren Mur chauffeurs.

Want wij hadden steun van Roel Mur, de markante man, die reedt in een oude Mercedes , met een matras achter in de laadbak, want zijn chauffeurs sliepen in hun truck dus ik in mijn auto, ja dat was een echte baas.

Ik kwam dikwijls nog in Vreeland om een te wisselen of naar de garage moest, daar werd ik altijd nog steeds vriendelijk ontvangen als hun eigen zoon, ja Loek en Piet, herinnerden mij er ook fijntjes aan, pas je op, voor het oude kantoor. Auw zeven jaar later en ze weten het nog steeds. Maar ik ben er ook nog een jaartje tussen uit geweest, kwam ik in het zwaar transport terecht, bij Zwagerman in Nederhorst den Berg, ik was al gek, maar wat ik daar mee maakte , was ik blij dat ik na een jaar weer terug kwam, daar bij Mur. Ja het Mur virus had ik in me en helaas nu jaren later nog steeds.

Hoofdstuk 4.

Ik schreef al , dat ik een jaartje bij Zwagerman heb gereden, was ik overigens echt zat daar, ik was wel gewend om lange dagen te maken, want de drie letters van Mur staan voor, Meer uren rijden en Minder uren rust. Was het bij Zwagerman, werken zolang het licht was en eten als het donker was , rijden in de nacht en tussendoor effe slapen. Wij zaten in de zomer, tussen de driehoek, Nederhorst den berg , Berlijn, Dresden en weer terug. Die zomer was warm, ik hield het niet meer vol, ik wou terug , ik had heimwee , ik ging terug naar Mur.

Bij Mur was er iets veranderd, er was een interim directeur aangenomen. Ik mocht op gesprek komen bij die meneer. Mij werd al snel duidelijk dat die meneer zijn huiswerk niet had gedaan, hij wist niet wie ik was en dat ik langer had gewerkt daar dan dat hij wist. Hij bood mij een salaris, waarvan ik dacht. Daar kom ik mijn bed niet voor uit. Ik stond op en liep door de gang heen. Ondertussen vroeg ik aan die interim is men Mur ook aanwezig, nee zei hij. Waarop ik hem aankeek en zei geloof dat jij zo meteen twee koffie gaat halen, want als meneer Mur zijn Mercedes op de dam staat, dan zit meneer Mur achter deze deur, ik deed de deur open, wat ik hoorde ik , hoi Alex, gaat zitten en interim , haal jij even twee koffie.

Het is wel uiteindelijk geregeld, mijn contract werd open gebroken op een zaterdag middag bij Mur thuis, want ik moest op zondagavond vertrekken naar Engeland, met mijn salarisschaal op dat moment zou ik pas op maandagmorgen mogen vertrekken en aan de keukentafel is het geregeld, dat was nou Roel Mur. Logisch gevolg was, ik stond op maandag morgen vroeg in Dover in de eerste laan, bij de douane , waarom ik weet het niet, iets met illegalen die er niet waren, of kwam het door mijn uiterlijk. Terug uit Engeland kwam ik meestal op de Europoort terecht.